

Vadhajtások a gyereknevelésben

Nem szabad pirossal javítani a dolgozókat mert az agresszíven és fenyegetően hathat a gyerekekre.

Érdekes dolgokat hoz az élet. Miközben mindenki egyre nagyobb előszeretettel hivatkozik a jogaira, közben ugyanakkora, ha nem nagyobb intenzitással felelnek meg a kötelességeiről. Ez aztán általánosan terjed a társadalomban, mint valami furcsa fekély, és lassan már ott tartunk, hogy a felnövekvő nemzedék ezen a talajon megerősödve egyszerűen idejekorán a fejére nő az őt nevelő rétegnek. Nem mintha a pedagógusokkal nem lenne baj, de azért vannak határok. A mostani rossz, túlzottan liberális eszmérendszerre dobtak egy lapáttal, na kik? Természetesen brit tudósok. Erről számolt be nemrégiben a HVG.

Több száz brit iskolában leselejtezik a javítás hagyományos módszerét, mert az agresszíven és fenyegetően hathat. A tanároknak így a jövőben nem szabad az esetlegesen „idegesítő” piros színt használniuk a hibák jelölésére, az ugyanis felzaklatja a gyerekeket. A nebulók egyre inkább úgy érzik: jobban emészthető, ha a házi feladataikban a pipák, és az aláhúzások nyugtatóbb színnel rendelkeznek - ilyen például a zöld, kék, rózsaszín vagy a sárga, de a grafit-szürke is megfelelhet. Az elképzelésnek szabvánnyá kell válnia, megkövetelve a pozitív megközelítést. Az egyik színnel azt kell kiemelni, amiben igazán jók a diákok, és egy másik szín használatával azokat a területeket kell jelölni, amik javításra szorulnak. A javításnak a diákok által használt színtől különböznie kell, de nem szabad, hogy uralkodjon azon. Ebből az okból a piros alkalmatlan. Shirley Clarke, a Neveléstudományi Intézet munkatársa szerint a piros tinta betiltása válasz arra a problémára, hogy a gyerekek demoralizáltak, ha a megoldott feladatokat semmi mással, csak pirossal tele kapják vissza. „Amikor a nebulók, különösen a kicsik, minden egyes hibájukat pirossal bekarikázzák látják viszont, kevésnek érezhetik magukat, és hamar feladják.”

Ugyan nem Magyarország, de ki tudja, hogy holnap nem veszi-e át valaki a gondolkodásmódot itt is. Közben az senkit nem érdekel, hogy a

tanár nemhogy tanulásra nem tudja bírni a diákokat, de minden érdemi eszközt elvesznek tőle, amivel szankcionálni tudna, nehogy szegény gyerek érzelmi sokkot kapjon, mert hangosabban rászólnak. És, ha már nem a diák, hát a szülő megy be pofozkodni, így véve elégtételt, hogy a gyereke rossz jegyet kapott. Erdemes ezzel kapcsolatban olvasgatni blogokat vagy cikkeket, hogy miként látják ezt a tanárok a saját nehéz helyzetükből. Az egyik ilyen blog, a Louisvillei Krónika, ami a nevével ellentétben egy magyar kisvárosi oldal. Erdemes elolvasni az okfejtést, ami pontos érveket hoz fel arról, hogy miért is nem gyerek-kompatibilis az, ha azonnal elengedjük őket már kicsit korban, amikor az énjükben van az, hogy ők valódi irányításra, és pontos irányokra várnak. Mára oda jutottunk, hogy láthatóan egy következmények nélküli társadalomban élünk, és a gyermek egy olyan közegben nő fel, ahol azt látja, hogy a tetteket nem követi semmi. Sajnos így van ez a felnőttek világában, és egy könyvet lehetne arról írni, hogy mennyi ilyen volt csak az elmúlt évben. Ami viszont tegnap még szenzáció volt és felháborító, mára már el is felejtettük, mert jött helyette más. Győzike pénzt kapna a spermájáért - jön a hír, hát kit érdekel már az, hogy valaki valamikor sokat akart keresni a BKV-nál egy buszbeszerzési tenderen. De ezek a felnőttek még egy olyan iskolában nőttek fel, ahol voltak a cselekedeteknek következményei. Mi lesz akkor, ha az embereknek majd egy olyan világban kell élniük, ahol a gyerekkorukban sem volt meg az ok-okozat összefüggés? Ahol a legfontosabb dolog az volt, hogy ne gázoljon a lelkükbe a piros tinta látványa? Azt hiszem nem jó ez így. Maradjon csak a piros tinta, és a gyermekek lelki sérülésének okait keressük inkább máshol. Legyen mindennek jól látható és hathatós következménye, ami megmutatja, hogy hibázni rossz és kirívó dolog, és semmiképpen nem rózsaszín, hanem igenis piros. Mindenki tudja a jelmondatot: a piros az tilos! Sajnos a mai világban minden inkább csak rózsaszín. Ne törekedjünk rá, hogy még inkább az legyen, de legalább a gyerekeket ne neveljük erre.

Szerző: movhu

Forrás: mover.blog.hu

Ha rólad szól a pletyka a munkahelyen

Ide lehet besorolni a Katalin történetet is. Máig nem tudta 100%-osan kimagyarázni magát a főnökénél. Történt, hogy a munkahelyének legnagyobb konkurense piacra dobott egy olyan új terméket, amelynek kifejlesztése náluk is épp napirenden volt. Beindultak persze a találgatások, hogyan juthatott épp ugyanaz az ötlet a másik cég munkatársainak is eszébe? Vajon nem kiszivárogtatásról van-e szó? Kati maga is döbbenetben állt az eset előtt, három hónapos komoly munkáját fenyegette veszély.

Néhány nappal később aztán a kolléganői egyike, akivel addig semleges, amolyan kellemesen csevegő viszonyban volt, a következőkkel toldotta meg a köszönését a liftben:

- Jé, Kati, te még mindig itt dolgozol? Azt hittem már rég átigazoltál.

- Tessék? - Mindössze ezt felelte rá értetlenül a 31 éves lány, bővebben tisztázni az elhangzottakat azonban amúgy sem volt lehetősége, mivel a kolléganő megérkezett, és kiszállt a liftből.

Még a liftes inzultus napján hívta őt a főnöke, aki nyíltan rákérdezett, vajon ő mesélt-e a munkájáról a konkurens cégnek. Kati őszintén mondott erre nemet, és azonnal visszakérdezett: miért gondolja ezt éppen róla? Akinek olyan kapcsolatai vannak, mint magának, könnyen csinálhat karriert némi ellenszolgáltatásért cserébe, hangzott a válasz, majd az osztályvezető határozottan jelezte, bár nem jutottak előrébb az ügyben, egyelőre lezárta a témát.

Úgy döntött, hogy utánajár, miről van valójában szó. Felhívta telefonon azt a kolléganőjét, aki a legközelebb állt hozzá. Kati ráadásul többször kisegítette őt munkáügyben, így számíthatott a lojalitására. A dohányzóznál találkozott. Szerencséjük volt, mert rajtuk kívül senki nem járt arra. Kati nem kertelt, azonnal faggatni kezdte, hogy mit tud.

- Ildi látott meg - kezdte mesélni a kolléganő, akiből Kati nagy nehezen csak kiszedte, hogy az említett munkatársuknak nemrég eszébe jutott, és ezt persze megosztotta a kollektívával is, hogy néhány hónappal korábban látta Katit a konkurens cég egyik vezető munkatársával kávézni a belvárosban. Kati hosszasan töprengött, míg rájött, hogy a volt egyetemista társai egyikéről lehet szó, akivel az őszre tervezett évfolyam-találkozó miatt futott össze. Mondta tényleg, hogy hasonló területen dolgozik ő is, jutott eszébe a lánynak, ám a vállalat neve nem került szóba.

Ha rájössz, hogy valaki téves dolgokat terjeszt rólad, legjobb mielőbb tiszta vizet önteni a pohárba. Ehhez szükséged van valakire, aki téged is kedvel, ám a többiek is megbíznak benne, így beveszik a beszélgetésbe. A pletyka indítástól, súlyától és veszélyességétől függően több választásod is lehet aztán. Rálegyinthetsz nevetve: majd abbamarad a szóbeszéd, vagy más témát találnak a kollégáid.

Forrás: femina.hu

Még jó szándékkal se mondd a párod szüleinek!

- Jó, akkor legyen igaza!

Semmiképp ne sértődés legyen az utolsó mozzanat, mely mindig rossz szájját hagy maga után! Ehelyett elmondhatod, hogy bár te továbbra sem értesz egyet, de megérted az álláspontját.

- Beszéljen már a fejével!

Ne kritizáld a párodat a szülei előtt, és nem is tanácsos panaszkodnod rá, mert ez rád sem vet jó fényt, és talán felesleges aggodalmakat kelt. Olykor egy ártatlannak tűnő téma is nagy vihart kavarhat, arról nem is beszélve, hogy nem biztos, hogy mindig igazak a vádjaid.

Bizonyára vannak olyan ügyek, melyekben kikérheted a tanácsukat, mert ha bizonyos kérdésekben jobban ismerik a párodat, esetleg jobban tudnak hatni rá, és talán segítségére lehetnek. De semmiképp ne használd őket villámhárítóként a kettőtök konfliktusában! Ne testáld rájuk a viszonyokat illető felelősséget, és ne éreztess velük, hogy valamit elrontottak a fiuk/lányuk nevelésében!

- Ezt úgysem értik

Bánj óvatosan az ítéletekkel, mert te sem vagy tévedhetetlen. Ahogyan nem kell mindenre bólogatnod és mindenben egyetértened velük, netán hagynod, hogy gyerekként kezeljenek, ők is elvárhatják tőled ugyanezeket, illetve azt, hogy tiszteletben tartsd a kompetenciájukat.

- Az a kép ugye nem eredeti?

Az örök szabály, mely szerint ízlésekről nem vitatkozunk, itt is érvényes. Ahogyan te is elvárod, hogy ne kritizálják az öltözködésedet vagy az otthonod berendezését, ugyanezt ők is joggal várják el tőled.

- Nálunk ez nem szokás

Bizonyos hagyományok és megszokások minden család életében fontos szerepet kapnak. Ezek nem biztos, hogy tudatosulnak, de a mindennapokban meghatározó szerepet játszhatnak. Attól kezdve, hogy a családtagok milyen gyakran találkoznak, hány-szor beszélnek egy héten, addig, hogy mi a vasárnapi ebéd és mi mindenről beszélnek egymás előtt, mind hangsúlyos tényező lehet. Ezért nem tanácsos provokálnod ezeket a tradíciókat. Persze lehet, hogy megkérdezik tőled, nálatok mi a szokás egy adott kérdésben - ilyenkor elmondhatod, mit csináltok másképp, de ne te kezdeményezz támadást! Nem is kell rószd vened olyasmiben, ami ellenkezik az elveiddel, de ha kivondt magad valami alól, esetleg túl szigorúnak érzed az elvárásokat, ezt a pároddal együtt és kellő tapintattal közöljétek!

Ha nem eszik a gyerek

Megesik, hogy a gyerek heteken, hónapokon keresztül alig eszik, illetve szinte csak olyan táplálékot hajlandó magához venni, amire a fejlődő szervezetnek finoman szólva is kevésbé van szüksége. A csoki és az egyéb finomságok áldásosnak nem nevezhető hatásával természetesen a szülő is tisztában van, ám rendszerint enged a kicsinek, mondván, hogy így legalább van valami a gyomrában - ám ezzel a megfelelő vitamin- és tápanyagbevitel még korántsem biztosított.

Így kezeld!

Az első számú és legfontosabb szabály, hogy az evés ne legyen központi téma, ez ugyanis akár étkezési zavarok kialakulásához is vezethet. Legyél határozott, és ne engedj porontyodnak! Ha a gyerek a bizonytalanság vagy pláne a kétségbeesés jeleit fejezi fel rajtad, gyorsan felismeri, hogy az evést egyfajta manipulációs eszközként használhatja, hogy megszerezze, amit akar - például egy kis édességet. Ha bizonyos fajta ételeket egyáltalán nem hajlandó fogyasztani, egy kis leleményességre lesz szükséged.

Figyeld meg, hogy mi foglalkoztatja, és az azzal kapcsolatban álló színek, formák köszönjenek vissza az ételében. Ha például egy rajzfilmfigura az aktuális kedvence, rakd ki azt zöldségekből-gyümölcsökből, sajtból, akár három dimenzióban is.

Ha nem is eszik, a közös étkezések során maradjon mindvégig az asztalnál. Közben folyhat a beszélgetés szinte bármiről, a kellemetlen témákat és persze magát az evést kivéve. A tapasztalatok szerint oldott légkörben a gyerekek többsége néhány héten, akár néhány napon belül is felhagy az éhségstrájkjal.

Forrás: Family care